

nu har at sige, ikke foreligger i Form af Udbetingsforslag og saaledes kun vil blive, hvad den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 1ste Valgfreds (Tiemroth) nylig udtalte, et Bidrag til det Materiale, som han kaldte det, der er i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger. Ved at gennemlæse Lovforslaget vil man næsten i enhver af dens Paragrapher støde paa, at der staaer udtrykkelig nævnt „Minister“ eller „vedkommende Minister“, som den, der er ansvarlig for det eller det, eller strafbar for den eller den Handling; men komme vi til § 9, staaer der slet ikke omtalt Minister, men derimod „Ministeriet“. Nu er det forekommet mig, at det ikke var ganske correct, at her staaer nævnt Ministeriet, istedetfor at der paa alle andre Steder henvises til en enkelt Minister. § 9 lyder nemlig saaledes — jeg skal med Formandens Tilladelse oplæse den —: „For Udbetalingen af de Summer, hvormed de af Rigsraadet bevilgede Bidrag fra Kongeriget til Monarchiet maatte overskride de af Rigsdagen i saa Henseende bevilgede Beløb, kan Ministeriet ikke drages til Ansvar“. Jeg troer, at det her vilde have været langt correctere, om det havde heddet: „For Udbetalinger af de Summer, hvormed de af Rigsraadet bevilgede Bidrag fra Kongeriget til Monarchiet overskrives, kan den Minister, der bestyrer Kongerigets særlige Finanser, ikke drages til Ansvar, selv om disse Summer maatte gaae ud over, hvad der af Rigsdagen hertil maatte være bevilget“; og jeg skal sige mine Grunde derfor. Det forekommer mig, at, naar der er Tale om Ministeriet, maae vi tænke os Monarchiets Ministerium i sin Heelhed, og det kan man dog efter min Opfatning ikke godt bringe ind under denne Lov. Jeg kan ikke tænke mig det og har heller aldrig hørt det opfattet saaledes, at de tre særlige Ministre for Kongeriget ogsaa kunne betragtes som et særligt Ministerium, der som saadant ogsaa er ansvarligt. Dette troer jeg, godtgjør, at det maaskee er en mindre correct Betegnelse. Sætter man derimod „den Minister, der bestyrer Kongerigets særlige Finanser“, har man en bestemt Person at holde sig til, og — jeg vil nødtig polemisere — man har da tillige

endelig derved faaet den Finantsminister frem, som vi saalænge have søgt efter. Nu kommer han jo rigtignok kun frem her paa en negativ Maade, idet man siger, han er ikke ansvarlig for det eller det, men idet vi have Ret til at frigjøre ham for Ansvar for visse Summer, ligger det ligefrem deri, at vi positivt have Ret til at drage ham til Ansvar for andre Summer, som han maatte have brugt paa en Maade, som ikke stemmer med de vedtagne Finantslove eller Tillægslove. Jeg skal ikke yderligere udtale mig herom, men jeg har troet ikke at kunne tilbageholde disse Bemærkninger, for at de tilligemed det øvrige Materiale kunne gaae over til den Rigsdag, der samles i October, for senere maaskee at kunne tages under Overveielse og maaskee faae nogen Indskydelse paa Lovforslagets Affattelse. Jeg nærer naturligviis ikke den Tro, som den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg (Tiemroth), at det aldrig vil blive Lov, jeg har derimod den Tro, at det er et godt og nyttigt Forslag, at det vil og maa blive Lov, og at derved baade Thinget og selve Regjeringen vilde blive tilfredsstillende. Der er ikke Spørgsmaal om, at det jo vil finde Anklang blandt Folket, at vi dog endelig faae en saadan Ordning, at vi have en virkelig Bevillingsmyndighed og kunne drage dem til Ansvar, som gaae ud over de af Rigsdagen bevilgede Beløb. Der er imidlertid, hvad jeg skal berøre, da jeg nu engang har faaet Ordet, en Ting, som det forekommer mig, er en Mangel i Lovforslaget, nemlig den, at man ved Strafansvaret ikke har skjelnet mellem de Summer, der ere blevne brugte ud over Budgettet, uden at være forlangte og negtede, og saadanne Summer, som ere forlangte og af Thinget negtede, og dog ligesuldt brugte af vedkommende Minister; en saadan Bestemmelse savner jeg i Loven. Det ligger ikke saa langt tilbage, at vi have havt saadanne Exempler, og jeg troer, at Strafansvaret maa blive ulige større, naar en Sum, der engang var negtet, desuagtet blev brugt — thi deri vilde ligge en ligefrem Trods, saa forekommer det idetmindste mig — end naar en Minister, handlende efter Conduite, maaskee var nødsaget til, idetmindste efter sin Betragt-